

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:
 в Австрії:
 на цілий рік . . . 20 кор
 на пів року . . . 10 кор
 на чверть року . . . 5 кор
 на місяць . . . 1:70 кор
 За границею.
 на цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків
 Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАН

«Гирнеш ми очи і душу ми вирнеш: а не возьмеш мелости — ири не возьмеш, бо руске ми сердце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дия крім неділь і руских свят • 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Відродини Литви супроти польської ідеї яко аналогія до відродин Русі.

(Дальше).

Оригінальні і непопсовані почини культури етнографічної Литви зберіг лише люд в народній пісні і в переказах. Оригінальність корінно-литовської культури не проявила ся в цілій повні аж до другої половини XIX. ст. (хоч Литва в XVIII. ст. видала двох поетів великих). Творча думка Литви була увязнена протягом століть в сумерку народної неволі. Здавало ся, що литовський люд, яко підвалинне живло народно-литовської культури, обумер. Наслідком того європейські учені засудили литовський нарід на неминучу смерть в недалекій будуччині. Тимчасом із мнимо мертвої душі литовського народу почала відроджувати ся воля повна життя, живлове бажанє проявити ся на внї утаєних засобів культури литовско-людової, на яких повинна повстати велика будівля ідеї литовського народу. Се живлове обудженє литовського народу є великим упімененєм для мудруючих умів, що на основі теорії судять про жите або смерть народів і не знають, що жите яко тайна не підлягає аподиктичним судам і приказам «поєдинчого розуму» (як каже Міцкевич). Назви Литва, Литовець відзискали давнє своє значінє себ то свою оригінальну окремішність і чистість. Людова Литва повстала проти шляхотської Литви, яко «добровільної привічції польської».

Та боротьба роздвоєної Литви не є нічим иншим як приготуєнєм до утвореня

єдности народної, заповітом нової історичної події, котрої епільоєм буде поворот литовської шляхти до жерел литовської душі. Шляхта литовска триває безнастанно в половичности литовської культури, висловленої польско-литовськими поетами. А литовський люд навпаки змагає до повного життя культурного, до розвитку всіх властей народної дуні, а шляхта тимчасом мовчить. Але она буде приневолена висловити ся, хоч би для того, що царат починає її «кокетувати».

Литва не згинула і не може згинути, бо в попелищах єї давної могутности не вигас огонь народної ідеї, а тлів довгими століттями. Теоретичним почином відродин була доба Давкши і Ширвіді (XVII. ст.), але реальним почином історичним відродин литовського народу була знаменна хвиля знесєня кріпацтва а особливо історична драма почата в 1864. р., що тривала нерозвязана до 1905. р. Царат найбільше причинив ся до воскресєня етнографічної Литви. В осьмім десятиліттю XIX. ст. заложила громада найвизначнійших литовських народолюбців в Тилежі (в схід. Прусах) литовську часопись Зоря (Ausra) і з того часу починає ся дійсна істория відродин народних литовських.

(Се нагадує відродини Русинів в Галичині — Зоря (опісля Русалка Дністрова) М. Шашкевича і Зоря Галицка в 1849. р. та Кирило-Методіївське братство в Києві. — Ред. Русл.).

Та Зоря була справдешньою зорею відродженої Литви, а нині після страшної боротьби о свободу печати і азбуки (і у нас Русинів, на Україні і в Галичині була така боротьба — Ред. Русл.), можна запи-

тати ся, звідки взяла ся в тім народі, здавало ся, погребанім під звалищами, така велика сила. Всеж то є знаменна подія, що нарід засуджений на смерть, вичеркнений із спису живих, протягом 25-літньої праці осьвідомляючої видав поважне число знаменитих мужів талановитих не лише на ниві науки, але й літератури і суспільного руху, які можуть іти на взаводи з поважними Європейцями. Вороги Литви переконали ся, що литовска мова не є «язиком хамів», але культурним язиком, що висловлює не лише «простачу пісню», але й наукову мисль (чиж не так і з Русинами? — Ред. Русл.). Плятонічні опікуни Литви ствердили, що литовський нарід дозрів до самостійности, не лише культурної але й політичної.

Гербачевський домагає ся отже від Поляків, щоби судили широ, так якби судили себе самих, свої власні діла, а пізнають правду, закриту для ока погорди.

Головною цілю Зорі було будженє сьвідомости народної і любови вітчизни серед люду і інтелігенції, байдужої для справи відродин. Способом до сеї цілі було глибоке і всестороннє пізнанє культури Литви і єї розвитку від старинних аж до найновіших часів, а заазом осьвідомлюване відносин народу литовського до Росії і Польщі.

Зоря не висловила ясно ідеї Литви, але розпочала розглядати на звалищах поганської минувшини і сучасної неволі. Спершу се змаганє проявляло ся якимсь містичним романтизмом, Литовці визначали ся завзягєм і войовничостю у відносинах до тих, що маловажили їх працю, а навіть посуджували їх о негідні за-

Богдан Барвінський.

Краєвий архів актів ґродських і земських у Львові. (Доповненя до інформації для наших істориків).

В 1903. р. подав я в «Руслані» (чч. 203 і 205—7) короткі інформації для наших молодих істориків, якіб хотіли працювати в мало знанім ширшому загалови (се сьміло могу казати з власного досьвіду) «краєвим архіві актів ґродських і земських» у Львові. З заінтересованя моїми інформаціями бачив я, що без користи для загалу они не були подані (кілька осіб внесло навіть поданя до Виділу краєвого о дозвіл користаня). Деякі особи (як міський архівар) др. Чоловський, д. Павлик і ин.) звертали навіть мені увагу, що я повинен був їх видати осібною відбиткою. Так щож, се вже було по розкиненю колюми. Може ще колись до сего найде ся нагода, а тимчасом щоб сі перед двома роками надруковані інформації пригадати, я подам до них деякі доповненя.

Передівсім звертаю увагу на поправки похибок, які були закрались до моїх фейлетонів. Сі поправки подав я в ч. 209 «Руслана» з 1903. р. Важнійші, які річ дуже зміняють, пригадаю тут. А іменно в ч. 205 подано помилкою «книги декретів» яко четверту категорію «публичних актів», підчас коли они належать до третьої їх категорії, «актів судових». В ч. 207 сигнатура актів прасового процесу Богдана Дідицького під

2) має бути: Polit — 1865, I C; Fasc. 5; l. a. 97 (не 584, як похибною подано).

Вступ моїх інформацій (ч. 203) треба доповнити отсєм¹⁾. Я подав, що в подано до Виділу краєвого треба піднести, що бажає ся працювати в архіві в наукових цілях. Лучлось одначе, що одному добродієви, який се підніє в своїм поданю, відмовлено дозволу. Проте раджу подавати ціль виразнійше, а іменно: хочу працювати, чи робити пошукування в судових книгах такого а такого ґроду (пр. львівського) або такої а такої землі (пр. львівської), або в актах політичних справ XIX. ст. (перехованих в згаданім архіві). Важною для сторін, користаючих з архіву є інструкция, а зглядно «Wyściąg z instrukcyi dla krajowych Archiwów aktów ґrodzkich i ziemskich we Lwowie i w Krakowie, wydanej na podstawie uchwały sejmiku krajowego z d. 21. sierpnia 1877 r. archiwa te urządzające». Сей витяг можна дістати безплатно в архіві. Розділ II. «O korzystaniu z archiwum przez strony» відносить ся до тих, які хотять особисто користати з архіву — Точка «с) §. 8.» для осіб, що дістануть позволенє на безплатне користанє з актів архівальних, не має вартости. Розділ III. «O wydawaniu stronom odpisów i wyciągów» призначений для тих, що просять о зладженє відпису чи витягу з актів.

До літератури архіву (ч. 203) не додаю нічого нового, хіба згадаю, що з Русинів писав вже про сей архів і звертав на него увагу свого часу проф. др. Омелян Калитовський: «Акта

городскі и земскі и т. зв. бернардинський архивъ у Львовѣ.»²⁾

В ч. 206 належить замінити назву «ревстри» назвою «регести» (тамта подана була помилкою). Така регеста є коротким витягом з акту (дати й короткій зміст з означенєм тому й сторони).

В ч. 207 в уступі V. п. з. «Інші матеріяли» згадав я, що до архіву мають прийти процесові акти 1840-их рр. з львівського карного суду. Ті акти вже прийшли й обіймають справи політичні від 1838. р. почавши. Для Русинів тут нічого цікавого нема, Польські історики й літерати користають вже з тих актів (процеси Кар. Шайнохи, Жигм. Качковского, Вісньовского вже оголошені друком). В індексі тих актів в 1903. р. вичитав я, що там находять ся якісь чотири (помилкою подано у мене 3) рускі книжки, сконфісковані в тім часі. Сєго року я хотів перекопати ся наочно, але дуже розчарував ся я. В індексі було згадано, що є «349» книжок «prawdopodobnie skonfiskowanych... z różnych lat, niektóre z XVIII wieku». Тимчасом до архіву доставлено їх ледво половину. Се самі книжки французькі (пр. історії революції Тепа, Тьерса і т. д.), польські, і троха російських, з руских ані сліду. Може були між тими, яких не доставлено до архіву? А може до них зачислено російські книжки або одну теологічну п. а. «Наставленія Історіи Церковныя»? Є се переклад книги в двох томах, д-ра Давнекмаєра, зложеній Теодором Захаряєвичем. Она видана у Львові 1790. р. Примірники єї маємо в бібліотеках: Університет-

міри (те саме помічаємо у відносинах між Русинами а Поляками — Ред. Русл.).

Праця Литовців около відродивши видає гарні плоди. Довго мовчавий люд відозвав ся: Свободи бажаю, як олень бажає керничної води!

Одиноки виразителем волі побуджених мас литовська була інтелігентна молодіж литовська, котра збільшала ся з року на рік, освідомлювала ся в народнім дусі. Інтелігенція добровільно піддала ся тому рішучому приказови сповнюваня обовязків народної просвіти. Се запалило у високім ступні серце і ум інтелігенції, приспособивши її до ширшої суспільно-наукової роботи і зробивши її заціпно-відпорною у відносинах до царского правительства і ворогів Литви. Організовано тайні школи, видавано популярні книжочки суспільно-наукові, всякі порадики і підручники, брошури політичні ітп. Конфіскації маєтків, заслани і інші кари царату показали ся марними супроти солідарної роботи і не тільки не зломали витривалости Литовців, але ще більше освідомили їх в народнім напрямі; Литовцям привернено знов право печатаня.

(Дальше буде).

Закладаймо селянські бурси!

Послухаймо, що говорять в тій справі наш господарский місячник «Економіст» в своїм посліднім числі за червень:

Важна справа закладаня руских селянських бурс не заінтересовала ширших кругів нашої суспільности так, якби сего вимагали наші обставини. Підняті в сім напрямі в декотрих містечках проби замерли чи то для браку охотних одиниць, чи то для браку фондів. Ледви де не-де інтелігенція наша зрозуміла культурну і педагогічну вартість інституції, що є дуже важним чинником, сприяючим так дуже розбудженню народного життя. Брак руских ремісників, промисловців, купців по містах, брак учительських сил по селах, потреба видобути з села здорових, незужитих одиниць, кажуть нам напрямити всю нашу енергію на се поле, здібне одиноко заповнити нам доплив молодіжи до всіх наших шкіл, а піднести скількість і якість наших суспільних сил, яких нам на кождім кроці так дуже бракує. Селянин наш при великій родині а на малім куснику землі не годен давати своїй дитині 10—20 К місячно на удержанє, а бурси зможуть се зробити далеко таньше, а да-

ській, Осолінських і Народного Дому у Львові.) Четвертий отсей примірник є в архіві.

Прийшли ще до краєвого архіву «Akty administracyjne s. k. Sądu kraj. karnego we Lwowie z XIX. w.» але ті для нас не мають ніякої вартости.

Тих кілька доповнень до своїх інформацій вважаю я своїм обовязком подати до загальної відомости, маючи притім надію, колись ті інформації видати осібною брошуркою, що буде мало більшу користь, бо звичайно в часописа така річ губить ся по якимсь часі.

1) Akt-iv grodz-них і ziemsk-их XVIII-ий том, який ще не був виданий в часі, як я писав свої інформації, вийшов таки зарав 1903. р. Вийдуть не лиш XIX і XX тт. але й дальші й до них вже матеріял приладив др. Прохаска. Крім сего досі 28 грамот в краєв. архіву подав проф. Грушевский в своїх «Матеріялах до історії суспільно-політичних і економічних відносин Західної України» (Записки Наук. тов. ім. Шевченка т. LXIII і LXIV). З матеріялів, призбираних мною, я оголосив в дальшій тягу один акт в Записках Наук. тов. ім. Шевч. т. LVI, а цілу серию матеріялів до історії опришків в XVIII ст. я зreferував на істор.-фільос. секції Товариства. гл. Хроніка Наук. тов. ім. Шевч. 1904. р.

2) Зоря 1889 р. ч. 20.

3) Подано се для осіб, які свого часу сего згадкою були заінтересувались.

4) Левицкий: Галицко-руська бібліографія за роки 1772—1800. Львів 1903. с. 29, ч. 53 54 (пор. ноту на с. 30).

дуть крім сего ще опіку, відповідне товариство, здорову поживу і суху хату.

А ся недостача засобів для прожитку учеників (учениць) є одною з найважнійших перепон, що багато спосібних і надійних учеників (учениць) або не може дістати ся до шкіл, або скорше чи пізнійше, перед покінченєм школи, приневолені полишити школу і вертати назад на село. Тимто вельми важну роль відгортають в тім згляді бурси для незаможної молодіжи.

Наколи отже існуючі вже бурси і нові — а повинні они конче повстати в найкоротшій часі по всіх усюдах рускої часті Галичини, если маємо зістати на дальше живим організмом народним — мають мати спромогу, примістити в двох, трьох тільки молодіжи, як до тепер, то наша суспільність повинна ревнойше ними зайнятись і їх интензивнейше підпомагати. Найпотрібнійшою а zarazом, найлекшою булаб тут поміч в натураліях і она — едино поки що може поставити розвій наших бурс на ширших основах. Тут треба однак широкій і систематичній організації, що з одного боку далаб бурсам сим спромогу напевно числити на засоби в натураліях а з другого боку улекшилаб і уможливилаб найширшим веретвам нашої суспільности складанє таких жертв. Кождий свідомий господар, радо жертвує дещо з свого господарства для руских дітей, треба лиш, щоб хтось се зібрав разом в одній і другій місцевости і відставив до заряду бурси.

Про конечність таких бурс й говорити не треба. Пануючі тепер обставини немовби сирисяглись, щоб не дати селянській дитині висшого образования. Уже сам устрій народних шкіл, а іменно розділ їх на вишого і висшого типу є колодою для нашої дитини на дорозі до образования. Дитина марнує в школі 6 літ життя, а наколи схоче перейти до висшої школи, то звичайно або минуть вже й приспані літа або всякі іспити і такси утрудняють перехід зі школи низшого типу до висшого. Звісною прецінь річю, що у нашого селянина корова є білим круком, отже хочби і найменша оплата грошева є вже непоборимою перешкодою в записі і посилянню дитини до школи.

Лекше приходить ся вже нашому господареві дати своїй дитині пшона, круп, бульби; де приходить ся однак платити готовим грошем, там его можливість устает. Одиноким на се протератунком може бути в сім випадку лишень бурса. В ній і дозвезені натуралії приймуть і догляду над дитиною не пожалують і під дахом єї прамістять. В ній найде уміщенє також попри інших школярах кандидат на ремісника, купця, інженера та агронома. По кілька корон річно від кождого інтелігента а по кілька жмень зерна від кождого господаря в повіті — а вже бурса готова; вже кількадесят талановитих дітей має постійне і певне приміщенє і удержанє. Нехай з кождого села пійде лиш 5 хлопців що року на науку до якоїсь школи, то по 20 літах змінять ся і мусять змінити ся обставини в нашім краю. При такій родині, що одну дитину виховала в школі, остане одна найка грuntu більше для тих, що лишили ся на грунті, а сила інтелігенції побільшить ся о тисячі свідомих, просвічених одиниць. Ті одиниці будуть брати удержанє з своєї науки, з своєї власної праці. До їх рук попливуть тисячі заслуженого чи заробленого гроша, з котрого не мало доброго проценту поверне яко сплата затягнутого у родичів довгу на грunt, з якого виїшли, а який подав їм спромогу добити ся красної долі і гарвійшого способу життя.

Там, де є філія «Просвіти» або Руского Товариства педагогічного, не потреба о заснованю бурси повідомлювати ніякі політичні власти, бож філіям обох товариств прислугує право після статута засновувати такі бурси. Де би не було таких філій, там треба постаратись о окремі статuti.

Кожда жертва на бурсу верне ся колись народови із обильним процентом. Такими жертвами складає собі нарід капітал, якого ему ніхто не зможе забрати, а який буде підвалиною его красної будучности. Дски консеквентною політичною організацією не зможемо вимогти від держави, щоб заспокоїла всі наші культурні потреби — доси мусимо самі дбати і о вихованє як найспільнійшою лави інтелігенції приватни-

ми средствами, власною самопомочію, щоб в сей спосіб приспішити культурний розвиток нашого народа, та не улягти перемові, що гірші татарви налягає на наш культурний розвій.

Військова революція в Одесі і Лібаві.

Нечувані річи діють ся тепер в Росії, — а всі вони вказують на цілковитий упадок поваги державної власти російского правительства; на зможенє анархістичних елементів. Одинак випадки, які збули ся передвчера і вчера на двох кінцях европейської Росії, над Чорним і Балтійским морем, переходять всьо, що до тепер проявило ся навіть в підмінованій Росії.

Оноді вечером приплив до Одеси вонний панцирник «Князь Потемкин» з двома торпедовими лодями з Севастополя. Зараз розвійшла ся по місті чутка, що залога вимордувала офіцерів, щоби пімстити одного моряка, якого за те що в імени залоги жалував ся на лихий харч, офіцер застріляв на місці. Моряки-товариші кинули ся на офіцера, убили его і викинули в море, а відтак перебили і всіх інших офіцерів, з виїмкою кількох, що держали з моряками.

Прибувши до Одеси, залога «Князя Потемкина» висадила тіло убитого моряка іменем Омельчука на сушу та виставила на публичний вид, причепивши на его груди картку з заявою залоги, що Омельчук умер за правду, бо жалував ся на лихий харч, яким кормили залогу. Побіч поставлено пушку з просьбою о жертви на похорон. Тисячі народа іде давити ся на Омельчука і кидает свою ленту до пушки, а власти боять ся інтервенювати, бо залога заповіла, що буде стріляти.

Навіть припустивши, що поведенє залоги «Князя Потемкина» є впливом соціалістичної пропаганди, а на се вказувало би те, що на ній виявлювано кілька разів червоний прапор, то дивувати ся треба помішаню понять у тих людей і певности, що їх діла остануть безкарними. Бож слухаймо, що дальше телеграми доносять про той новочасний піратизм на небувалу скалю:

По полудни залога «Потемкина» удала ся до всіх пареходів і лодий, які находили ся в пристани і примусила робітників до занехаяннї праці. В середу цілий день по місті було чути численні стріли. На соборній площі кивено бомбу, яка убьяла двох людей. Моряки з «Потемкина» звели битву з патрулею козаків і убияли 4 а зранили 20. Вечером почали ся пожоги. В пристани горять магазини вже другий день. Товпа виносить товари, краде і рабує. Шкоди виносять мільони. Ціле місто залягає густий дим. В часі ночі прийшло кілька разів до кровавої стрічи між товпою а війском. Сотки убитих. Лікарська поміч не вистарчаюча. Торговельний рух устает. Головні улці міста замкнуло військо. Богато осіб опускає місто.

В сих забуренях вели всюду перед моряки з «Потемкина», а їх очайдушність сягає так далеко, що для тіла Омельчука, яке ще завсїгди виставленє в пристани на публичний вид, жадають почетного похорону з війсковими почестями. В сій цілі відділ залоги під проводом корабельного попа (!) ходив до військового губернатора, предкладаючи ему своє бажанє. Притім випущено на сушу 11 офіцерів, яких залога оставила при житю.

А в пристани діє ся тимчасом еще може навіть гірше, як в місті. Залога перевозового корабля «Веша», який приплив з Николаєвска, прилучила ся до «Потемкина» і видає в его руки капітана і офіцерів корабля. Так само і залога кільканайцяти торпедівців прилучила ся до збунтованих моряків та устроєє облаву на утікаючі з пристани торговельні кораблі. Богато кораблів і лодий спалено, делкі зрабовано. Заступники чужих держав повідомили російске правительство, що будуть жадати відшкодованя за виражені шкоди їх горожанам.

Вчера вечером, як доносить петербурска агенція, відплинуло з Севастополя чотири вонні кораблі під начальством адмірала Крігера і мають станути нині вечером в Одесі. Адм. Крі-

Мадрит. Доносять, що конференція в справі Марокка збере ся імовірно в Мадриті.

Одеса. В околицях Одеси застрайкували селяни на двірських полях і прийняли грізну постанову супроти дворів.

Севастополь. На 4 воєнних кораблях збунтовала ся залюга. Два з тих кораблів поплило на отверте море, аби полчити ся з «Князем Потемкином».

Відень. N. fr Presse доносить з Петербурга, що чорноморська фльота затопила корабель «Кн. Потемкин».

Берлін. Berl. Loc. Anz. доносить, що моряки на всіх воєнних кораблях Балтійського моря збунтовали ся.

Colosseum
в пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.
від 16. до 1. липня 1905.
Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлено. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером, Що п'ятниці **High-Life** представлено. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленим білетом на фотелі, ложі, і рядні крісла можна їхати даром на представлене омнібусами Кольосою, які ждуть коло Віденської Каварні.

Ярослав Лопатинський.

Русалка,

вальс на фортеп'яні.

— Ціна 2 К.; голоси на оркестру 3 К. —

Моя думо...

Слова І. Гаврилюка.

Пісня про сопран або тевор. — Ціна 1 К.

Набути можна у всіх книгарнях; головний склад в Книгарни товариства ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1.

Композиції Ярославенка на фортеп'яні

* **ЛЮБОЩІ** *

вальці по К 1-50

* * **І-ший Народний Марш** * *

по К 1-00

продають ся по всіх книгарнях у Львові і в Перемишлі, в Станиславові у Штавадхера, в Чернівцях у Пардінського і по других містах і книгарнях.

2—10

Л. Лопатинського

ПАРАЦЯ

комедія в 3 актах зі співаними
(з побуту літників)

відзначає ся невичерпаним йовіальним гумором і жвавим діалогом. Ся комедія збогачує знатно галерію типів у наших народних штуках так з кругів селян, як і міщухів. Сьмішність ситуацій і характерів розміщена рівномірно між мужиків і панів, і тому ся комедія надає ся надзвичайно до вистав по читальнях, бо селянин не буде тут бачив себе як звичайно в комедії уопослідженим недотепом, але противно має нагоду посьміятися ся трохи і з містових літників. Попри те все сей твір носить на собі знамя етичної і патріотичної свідомости.

— Ціна 2 кор. —

Набути можна у накладчика С. Горука у Львові, пл. Домбровського ч. 1, і в книгарнях.

Контора виміни
д. к. упр. гал. акц.
Банку
Гіпотечного
з купує і продає
всякі
папери цінні
і **МОНЕТИ**
по найдешевшим курсам денним не числячи ніякої провізії.

Житки **СОКІЛ** можна набувати в „Сокильськїм Базарі“ у Львові і у всіх торговлях в краю.

Товариство взаїмного кредиту
„Джістер“
стоваришене зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)
приймає вклади до опроцентования на 4 проц. і оплачує за вкладників податок рентовий; для ошадження коштів посланки можна прислати гроші чеками Щадницької поштової; вкладати може кожний, навіть і нечлени; на жадане звертає ся вкладку кожного часу, навіть без виводження (за есконтом).
ПОЗИЧКИ уділяє „Джістер“ своїм членам на 6 проц. сїлату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах 1/2-річних вносить рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся першої гіпотечки або доброї поруки.
На парцеляцію і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до „Джістера“.
Членами можуть бути тільки члени обезпечені в „Джістрі“.
Чистий зиск розділяє ся межі членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цілі. — Дотепер уділів „Джістер“ на церкви, бурсі, школи і т. д. 31.738 К.
Стан фондів Товар. кредиту. „Джістер“ 31/12 1904
Вклади: 1,783,673 К.
Удїли членів: 133,117 К.
Ф. резервовий і ин.: 26 576 К.
Позички уділені: 1,616,402 К.
Цінні папери: 123,627 К.
Льокації: 169 456 К.
На рах. біжучім: 81,938 К.

Всі календарі і часописи можна набувати в „Сокильськїм Базарі“.

Розклад залізничних поїздів від 1. мая 1905. (Час середно-європейський).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець):	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець):
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:15	до Іцкан, Яс, Потутор, Керезмезе, Чорткова
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию 1/6—30/9 вкл. в нед. і свята), Керезмезе	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Гусятина
7:30	з Рави рускої, Сокала	7:30	до Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:55	до Яворова
7:29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуша	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги,
7:50	з Рави рускої, Сокала	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Осьвенціма
8:05	з Станиславова, Жидачева	9:00	до Самбора, Хирова, Івонича, Н. Санча,
8:15	з Самбора, М. Либорча, Сянока, Хирова	10:55	до Іцкан, Калуша, Потутор
8:18	з Яворова	9:20	до Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Делятина, Заліщик
8:50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	11:10	до Бездзи, Сокала, Любачева
11:45	з Ярослава, Стрия, Борислава	2:00	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
10:35	з Рашева, Лавочного, Калуша, Любачева	2:40	посп. Іцкан, Потутор, Калуша, Чорткова, Керезмезе
11:05	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	2:50	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги
11:55	з Підволочиск, Гусятина, Копичинець, Козови	2:55	до Лавочного, Дрогобича, Калуша
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча	4:10	до Рашева, Любачева, Хирова
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіц	4:20	до Самбора, Хирова, Сянока
11:50	з Самбора, Ясла, Сянока, Івонича	5:58	до Яворова
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	5:50	до Коломиї, Жидачева, Керезмезе (1/6—30/9)
3:45	з Стрия, Тухлі (15/6—30/9), Сколього (1/6—30/9)	6:35	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги,
4:32	з Яворова	6:25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:00	з Сокала, Бездзи, Любачева	7:30	до Рави рускої
5:25	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Осьвенціма	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
5:45	з Іцкан, Жидачова, Калуша, Новоселіци	10:05	до Перемишля (1/6—30/9 вкл.), Хирова, Івонича,
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	10:40	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
9:10	з Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмезе	10:55	до Самбора, Хирова, Закопаного
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	11:00	до Кракова, Відня, Вроцлава, Варшави
9:20	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	11:05	до Підволочиск
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Іваня п., Гусятина	11:10	Іваня п., Скали, Гусятина, Потутор
10:50	з Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава,	11:10	до Стрия, Дрогобича, Борислава
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Паргорода, Жидачева, Заліщик	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги на дворець „Підзамче“	2:51	посп. до Іцкан, Керезмезе (від 1/6—30/9), Калуша
7:00	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	4:15	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги,
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів,		з двірця „Підзамче“
5:15	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Заліщик, Потутор, Іваня п., Скали, Гусятина, Грималова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятина
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Іваня п., Скали, Гусятина	11:15	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Потутор
		2:13	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятина
		9:21	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:	Відходять з головного двірця:
з Брухович від 14/5 вкл. 10/9 6:30, 7:50 рано, 9:55 передполуд. (тільки в неділі і римо-кат. свята), 1:46 попол. (тільки в неділі і р.-кат. свята); 3:05, 4:16, 5:00 попол., 7:41, 8:55 вечером.	до Брухович від 14/5 до 10/9 вкл. 5:50 рано, 8:30 рано (тільки що неділі і свята р.-кат.); 12:30 попол. (тільки що неділі і свята р.-кат.), 2:10, 3:20 попол. 6:10, 7:30 і 7:55 веч.
з Янова 8:18 рано, 1:15, попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.), 4:32 попол., 8:45 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл.) і 9:25 вечером (від 14/5 до 10/9 тільки що неділі і свята).	до Рави рускої 11:15 вночі кожної неділі.
зі Ширця 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі і свята).	до Янова 6:55 рано, 9:15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1:35 попол. (від 14/5 до 10/9 вкл. в неділі і свята), 3:08 попол. (від 14/5 до 30/9 вкл.) і 5:58 пополудни.
з Любіня 10:10 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл. що неділі і свята).	до Ширця 1:55 попол. (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі і свята), до Любіня в е. 2:15 попол. (14/5 до 10/9 вкл. в неділі і свята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейський рїзнять ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12. год. 36 мин. часу львівського. — Нічні години від 6. вечер до 5:59 рано обведено рамками. — Звичайні білети їзди як і всякі інші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати в містовім бюрі ц. к. держ. залізниць, Пасаж Гавсмана ч. 9.